

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ, Υπουργός Δικαιοσύνης: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο τρόπος που αντιμετωπίζει κανένας σε όλα τα επίπεδα ένα ποινικό σύστημα ενέχει σαφώς στοιχεία ιδεολογικά και πολιτικά. Αυτό μας το δίδαξε από το πρώτο έτος στη Νομική Σχολή ο καθηγητής -αιμίμηστος πια- Ιωάννης Μανωλεδάκης, ο οποίος μάς είπε -και αυτό δίδασκαν και οι πιο σπουδαίοι καθηγητές του ποινικού δικαίου- ότι τα πιο πετυχημένα ποινικά συστήματα στον κόσμο δεν είναι εκείνα που επιδιώκουν να οδηγήσουν τους εγκληματίες σώνει και καλά στη φυλακή, αλλά είναι εκείνα τα οποία εκπέμπουν ένα ισχυρό σήμα προς την κοινωνία και προς όλους εκείνους που έχουν στο μυαλό τους να προβούν σε παράνομες πράξεις να μην τις κάνουν, γιατί τους δημιουργούν τη βεβαιότητα ότι αν παρανομήσουν, τότε ο κίνδυνος να πάνε στη φυλακή είναι πάρα πολύ μεγάλος και σε κάθε περίπτωση τούς προειδοποιούν λέγοντας ότι δεν υπάρχει πράξη που στον ποινικό νόμο χαρακτηρίζεται ως αδίκημα, η οποία να μην επισύρει κάποιου είδους ποινή. Αυτά είναι τα πετυχημένα ποινικά συστήματα.

Εγώ θα συμφωνήσω ότι η υπερπληθώρα ποινών ή το ύψος των ποινών δεν λειτουργεί σώνει και καλά αποτρεπτικά. Τι λειτουργεί αποτρεπτικά; Η βεβαιότητα ότι οι ποινές που προβλέπονται και θα επιβληθούν από το δικαστήριο θα εκτιστούν. Είναι αυτό στο οποίο αποφύγατε όσοι κάνετε κριτική στο σχέδιο νόμου να αναφερθείτε. Αναφέρεστε πάρα πολύ εύκολα στο ότι οι μεγάλες ποινές δεν οδηγούν στη μείωση της εγκληματικότητας. Μάλιστα. Δεν αναφέρεστε, όμως, στο ότι αυτό το σχέδιο νόμου αποκαθιστά μία αντίληψη που κυριάρχησε τα τελευταία πενήντα χρόνια στην Ελλάδα ότι υπάρχουν μόνο δικαιώματα και όχι υποχρεώσεις. Δεν σας απασχόλησε καθόλου το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο επιχειρεί να οργανώσει επιτέλους και να εκπέμψει ένα συγκεκριμένο μήνυμα προς όλους όσοι θέλουν να παρανομήσουν ότι «κοιτάξτε, εάν από δω και πέρα προβείτε σε εγκληματικές πράξεις, ο κίνδυνος να πάτε στη φυλακή ή να υποστείτε κάποια ποινή είναι σοβαρός».

Η επιτυχία, λοιπόν, αυτού του σχεδίου είναι ότι αποκαθιστά αυτό το μεγάλο έλλειμμα του ποινικού μας συστήματος, ότι αντί να εκπέμψει αυτό το μήνυμα, εκπέμπει ένα άλλο το οποίο λέει πως ό,τι και να κάνεις, ο κίνδυνος να υποστείς κάτι είναι από αμελητέος, ελάχιστος έως καθόλου και ότι αν τελικά ένα δικαστήριο, όπως είπε ο κ. Πλεύρης, σου δώσει μια ποινή και οδηγηθείς στη φυλακή, με τις προβλέψεις οι οποίες υπάρχουν, πάρα πολύ γρήγορα θα βγεις έξω.

Επομένως, όλη η κατεύθυνση και η φιλοσοφία αυτού του σχεδίου βρίσκεται στον αντίποδα αυτών που νομοθετήθηκαν το 2019, την τελευταία μέρα πριν κλείσει η Βουλή, από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, στον αντίποδα ακριβώς. Είναι η ακριβώς απέναντι φιλοσοφία.

Είναι καταπληκτικό να ακούω από το ΠΑΣΟΚ ότι αυτό συνιστά αντιμεταρρύθμιση. Για να υπάρξει αντιμεταρρύθμιση πρέπει να έχει υπάρξει, να έχει προηγηθεί μεταρρύθμιση. Άρα, το ΠΑΣΟΚ θεωρεί μεταρρύθμιση τους ποινικούς κώδικες του ΣΥΡΙΖΑ, από την ψήφιση των οποίων αποχώρησε από τη Βουλή, καταγγέλλοντάς τους. Εκείνοι είναι μεταρρύθμιση και αυτό που αποκαθιστά ό,τι οι κώδικες του ΣΥΡΙΖΑ ανέτρεψαν, είναι αντιμεταρρύθμιση. Σε ποια πολιτική λογική υπακούει αυτή η κριτική;

Έγινε πολλή συζήτηση για την ύπαρξη ή μη νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, η οποία έγινε και στον δημόσιο λόγο αυτό το διάστημα. Πρέπει να πω -και το σημειώνω με θετική έκπληξη- πόσο η συζήτηση αυτή περί μη υπάρξεως Επιτροπής οδήγησε σε εξέλιξη το αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα, πόσο επηρέασε το αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα αυτή η συζήτηση περί μη υπάρξεως νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής.

Πριν από μερικές μέρες αυτοί που αποκαλούνται αναρχικοί προέβησαν σε πράξεις βανδαλισμού του γραφείου του Υφυπουργού κ. Μπούγα και εξέδωσαν μια ανακοίνωση γι' αυτό που έκαναν. Αφού καταγγέλλουν τον κ. Μπούγα και εμένα ως αντιδραστικούς και δεν ξέρω τι άλλο, ο μοναδικός λόγος που επικαλούνται -οι

αναρχικοί, προσέξτε- για το ότι προέβησαν σε αυτήν την πράξη βανδαλισμού είναι ότι δεν υπήρξε νομοπαρασκευαστική Επιτροπή. Άρα, πρέπει να σας δώσω συγχαρητήρια γιατί συμβάλατε ώστε το αναρχικό κίνημα στην Ελλάδα να εξελιχθεί και να θεωρεί ότι μπορεί να προβαίνει σε τέτοιες πράξεις επειδή δεν έγινε νομοπαρασκευαστική Επιτροπή. Αυτό είναι μια παγκόσμια εξέλιξη καταπληκτική.

Να σας πω για εκείνες τις νομοπαρασκευαστικές Επιτροπές και για εκείνη συγκεκριμένα. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πίσω από βαρύνουσα ονόματα νομοπαρασκευαστικών Επιτροπών συνήθως κρύβονται και κάποια βαρύνουσα συμφέροντα. Κάποια μέλη από εκείνη την Επιτροπή έχουν και μεγάλα δικηγορικά γραφεία και όταν συνέταξαν τους κώδικες του ΣΥΡΙΖΑ, στα δικαστήρια εξελίσσονταν δίκες των πελατών τους.

Αυτοί, λοιπόν, αν δείτε τα ρεπορτάζ της εποχής, οι της νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, τα βαρύνουσα ονόματα, πήγαν στα δικαστήρια που δικάζονταν οι πελάτες τους και υπέβαλαν αιτήματα να αναβληθούν οι δίκες διότι, όπως είπαν στο δικαστήριο, επίκειται αλλαγή του Ποινικού Κώδικα τον οποίο συνέτασσαν αυτοί και τα δικαστήρια εξοργίστηκαν και είπαν ότι αυτό δεν μπορεί να συμβεί. Και τότε ποιου μέσου μετήλθαν για να υπάρξουν αναβολές; Παινήθησαν της υπερασπίσεως, για να μπορεί το δικαστήριο να αναβάλει και πράγματι στις επόμενες ελάχιστες μέρες ψηφίστηκαν οι Κώδικες, τους οποίους συνέταξαν αυτοί οι κύριοι συνήγοροι, τα βαρύνουσα ονόματα των νομοπαρασκευαστικών Επιτροπών, τους οποίους φαντάζομαι ότι λατρεύουν οι αναρχικοί.

Όπως είπε ο κ. Πλεύρης ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων, λοιπόν, η Κυβέρνηση εμφανίζεται, η Κυβέρνηση κρίνεται, ο Υπουργός και ο Υφυπουργός εμφανίζονται. Δεν εμφανίζεται καμία νομοπαρασκευαστική επιτροπή εδώ, κανένας κύριος καθηγητής και όλοι εμείς κρινόμαστε από τον ελληνικό λαό. Εμείς, όμως, όχι κάποιος που είναι πίσω από εμάς, που έχει ή δεν έχει επώνυμο. Άρα, η Κυβέρνηση εμφανίζεται ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων και

ενώπιον του ελληνικού λαού με ένα σχέδιο νόμου συγκεκριμένης φιλοσοφίας.

Είχα πει και χθες στην Επιτροπή και το επαναλαμβάνω και σήμερα, γιατί αυτό που διδαχθήκαμε στη Νομική Σχολή κυρίως από τους μαρξιστικής αντίληψης καθηγητές μας ήταν το εξής απλό, ότι η συγκρότηση των κρατών και η οργάνωση των ποινικών τους συστημάτων έγινε για να μπορέσουν τα κράτη να μπουν σε εποχές πολιτισμού. Δηλαδή να υποκαταστήσουν την ανάγκη που έχει το θύμα απέναντι στον θύτη και για λογαριασμό του θύματος να οργανώσουν την ικανοποίησή του, για να μην έχουμε αυτοδικίες, για να φύγουμε από την κατάσταση ζούγκλας όπου ο ένας σκοτώνει τον άλλον επειδή κάτι του έκανε. Τα ποινικά συστήματα εκεί απέβλεπαν, να υποκαταστήσουν την απαίτηση του θύματος για ικανοποίηση, να την οργανώσουν, να οργανώσουν τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, όμως, εν τέλει να μπορεί η απονομή της δικαιοσύνης να οδηγεί στην ικανοποίηση του θύματος μέσω της οργανωμένης Πολιτείας. Όταν επί πάρα πολλά χρόνια οργανώνεται μόνο η προστασία των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων ή και των καταδικασμένων, είναι προφανές ότι αυτή η Πολιτεία έχει έλλειμμα όταν έχει εγκαταλείψει τα δικαιώματα των θυμάτων.

Τι σημαίνει, άραγε, δικαίωμα του θύματος; Γιατί ακούστηκαν πολλές ειρωνικές κριτικές προσεγγίσεις που μίλησαν για θυματοκεντρικό νομοσχέδιο. Μάλιστα. Ποιος θα έρθει στη θέση της μάνας που περιμένει το βράδυ το παιδί της να γυρίσει και δέχεται ένα τηλεφώνημα τα μεσάνυχτα ότι κάποιος πέρασε το κόκκινο μεθυσμένος και τον σκότωσε; Ποιος θα έρθει; Ποιος έρχεται στη θέση του γιατρού που λιώνει στην εφημερία στο νοσοκομείο και του επιτίθενται βίαια κάποιοι εκεί, όχι με βρισιές, τον χτυπάνε και τον νοσηλευτή το ίδιο, γιατί αισθάνονται ότι δεν εξυπηρετούνται γρήγορα στην εφημερία του δημόσιου νοσοκομείου. Ποιος έρχεται στη θέση του διασώστη του ΕΚΑΒ, στον οποίον επιτίθενται, όταν φτάνει το ασθενοφόρο γιατί δήθεν άργησε και εκείνος πάλευε με την κυκλοφορία; Ποιος θα έρθει στη θέση του δασκάλου και του καθηγητή που δέχεται την επίθεση του νταή απ' έξω; Ποιος έρχεται στη θέση κάποιου ο οποίος συκοφαντείται, λοιδορείται, κάποιος ο οποίος υφίσταται βιαιοπραγίες και τελικά ο θύτης δεν χρειάζεται

καν να πάει στο δικαστήριο με το υφιστάμενο πλαίσιο; Ποιος έρχεται στη θέση μιας λαϊκής οικογένειας η οποία επιστρέφει από μια ολιγοήμερη απουσία και βρίσκει το σπίτι λεηλατημένο; Και μην μου πείτε ότι αυτό αφορά τα σπίτια των πλουσίων, αυτά είναι προστατευμένα, τα λαϊκά σπίτια κλέβουν.

Άρα, στη θέση αυτών θα έρθει μια Πολιτεία η οποία σέβεται τα δικά τους δικαιώματα και θα πρέπει να αποκαταστήσει την ευνομία. Πώς; Θα πρέπει να αποκαταστήσει αυτό το περί δικαίου αίσθημα που έχουν, που λέει: «Εγώ υπέστη κάτι». Ποιος θα έρθει στη θέση -ας πούμε- ενός ηλικιωμένου ζευγαριού που έχει πέντε χιλιάρικά στην άκρη για ώρα ανάγκης, όλα κι όλα αυτά είναι, και πάει κάποιος και τα βουτάει. Με τη σημερινή νομοθεσία αυτός δεν θα υποστεί τίποτα απολύτως, αλλά θα τους έχει «φάει» ολόκληρη την περιουσία, θα τους έχει «φάει» στην πραγματικότητα τη δυνατότητά τους να ζήσουν.

Επομένως, όταν μιλάμε για τα δικαιώματα των θυμάτων, στην πραγματικότητα μιλάμε για τα δικαιώματα μιας ολόκληρης κοινωνίας που θέλει να ζήσει ειρηνικά, μιας κοινωνίας που δεν θέλει να χτυπάνε τους πολίτες, να βιάζουν τα παιδιά τους. Και, προσέξτε, βιάζουν τα παιδιά τους και με το υφιστάμενο πλαίσιο στο οποίο αντιδρούν, όσοι αντιδρούν εδώ μέσα, αυτός όποια καταδίκη και να υποστεί σε λίγο θα είναι έξω.

Και, προσέξτε, το Δικαστικό Συμβούλιο, όπως σωστά ελέχθη, δεν έχει δικαίωμα καν να δει τίποτα, να δει το αδίκημα αυτό καθ' αυτό, να σχηματίσει μια γνώμη. Ακούσαμε την άποψη του εκπροσώπου της Νέας Αριστεράς να λέει το εξής: «Μα, δίνετε το περιθώριο στους δικαστές να αξιολογήσουν την ποινή; Αφού αυτή αξιολογήθηκε. Να αξιολογήσουν το έγκλημα, την πράξη; Του Δικαστικού Συμβουλίου. Αφού -λέει- αυτό αξιολογήθηκε από τους δικαστές που επέβαλαν την ποινή.» Μάλιστα, οι δικαστές, όμως, επέβαλαν δέκα χρόνια και αυτός έχει δικαίωμα να κάνει αίτηση, με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία, στα τέσσερα χρόνια. Άρα, το Συμβούλιο δεν πρέπει να αξιολογήσει το έγκλημα με βάση την αξιολόγηση που έκανε το

πρώτο δικαστήριο και να δει εντωμεταξύ πώς συμπεριφέρεται ο δράστης;

Δείτε λίγο. Έχουμε παρακολουθήσει αυτές τις μέρες -και στην επιτροπή και εδώ- μια καταπληκτική αντίφαση, η οποία λέει το εξής: Μα, γιατί δεσμεύετε τον δικαστή τόσο πολύ, όταν πρόκειται να επιβάλει τις ποινές και δεν έχει την άνεση να δώσει αναστολή παντού; Γιατί τον δεσμεύετε; Έτσι λέει η άποψη αυτή.

Την ίδια στιγμή, αυτός που το διατυπώνει, λέει: Γιατί δίνετε την ευχέρεια στον δικαστή όταν κάποιος κάνει αίτημα να απολυθεί, να εξετάσει πώς είναι τα πράγματα; Δηλαδή στη μια λέει: Τον δεσμεύετε, δεν πρέπει και στην άλλη λέει: Πρέπει να τον δεσμεύσετε, όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. Στην πραγματικότητα η υφ' όρων απόλυσης είναι υποχρεωτική για το Δικαστικό Συμβούλιο.

Αυτά αναμένουν; Για ρωτήστε την κοινωνία γιατί σε όλες τις μετρήσεις τα ζητήματα ασφάλειας και εγκληματικότητας είναι πάρα πολύ υψηλά στις αγωνίες των πολιτών; Είναι καλή η κατάσταση; Όχι. Εδώ όσοι είστε αντίθετοι με αυτή την πρόταση λέτε: «Ας μείνει όπως έχει, μια χαρά είναι. Δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτα». Γιατί δεν ακούσαμε αντιπρόταση. Η αντιπρόταση είναι να μείνει όλο το πλέγμα και η αντίληψη των διατάξεων του κώδικα του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, πείτε τα στον κόσμο αυτά. Γιατί οι μετρήσεις έδειξαν ότι εννιά στους δέκα αποδέχονται αυτήν την αντίληψη και αυτήν τη λογική που εισάγουμε εμείς σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων;

Αν θέλετε να διαλέξετε εκείνους τους ποινολόγους -εκείνους, όχι όλους- οι οποίοι μιλάνε για το χειρότερο νομοθέτημα της πεντηκονταετίας, χάρισμά σας. Εμείς θα διαλέξουμε το 90% της ελληνικής κοινωνίας. Με αυτούς είμαστε. Για την ανάγκη αυτών νομοθετούμε. Για λογαριασμό τους νομοθετούμε. Προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε ένα υπαρκτό πρόβλημα.

Βέβαια, η καταπληκτική δογματική προσέγγιση της Αριστεράς στο σχέδιο νόμου είναι: «Μα, είναι δυνατόν να εισάγετε ποινική ευθύνη εταιρειών που δωροδοκούν»; Για φαντάσου! Η «Αριστερά και η Πρόοδος», η οποία αγωνιά ότι αλλάζει το δόγμα του Ποινικού Κώδικα επειδή εισάγεται η ποινική ευθύνη νομικών προσώπων, για να μην τη γλιτώνουν όταν απαλλάσσονται τα φυσικά πρόσωπα.

Η Κυβέρνηση αυτή η οποία κατηγορείται -εγώ τι άκουσα για Δεξιά και ακροδεξιά- εισάγει για πρώτη φορά την ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων με απειλή χρηματικής ποινής που φτάνει εκατομμύρια έως και το κλείσιμο, που αυξάνει τα πρόστιμα, τις ποινές στους πολιτικούς που δωροδοκούνται από 100.000 στα 4 εκατομμύρια και που αυξάνει τις χρηματικές ποινές στα πρόσωπα και τις εταιρείες, που προβαίνουν σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Και βέβαια τίποτα επί της ουσίας όσον αφορά το πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας, που προστατεύει αποτελεσματικά τα θύματα. Δεν έγινε διάλογος, η μόνιμη επωδός. Κι όμως εκεί θα βρούμε διατάξεις, οι οποίες για πρώτη φορά παρέχουν απόλυτη δικαστική προστασία στους γιατρούς, τους ψυχολόγους, τους κοινωνιολόγους, τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι θα αναφέρουν τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας που υποπίπτουν στην αντίληψή τους λόγω της δουλειάς τους. Μέχρι τώρα αυτοί ήταν απροστάτευτοι και όταν έκαναν κάποια καταγγελία ή έκαναν κάποια αναφορά υφίσταντο κακές μηνύσεις, εκδικητικές μηνύσεις, εκδικητικές αγωγές και σταματούσαν. Τώρα τους παρέχουμε απόλυτη προστασία, να μπορούν να το κάνουν χωρίς κανένα πρόβλημα.

Άρα λοιπόν, όλα αυτά τα οποία συνιστούν τον κορμό αυτού του σχεδίου νόμου, οδηγούν στην απόφασή σας να το καταψηφίσετε επί της αρχής; Ποιες είναι οι αρχές οι δικές σας;

Έγινε πολλή συζήτηση για την υπόθεση των βουλευμάτων. Στην αρχή ήταν μια κριτική, ότι τα βουλευματα καταργούνται. Ψέμα! Τα βουλευματα σε όλες τις σοβαρές υποθέσεις και ειδικά εκείνες οι οποίες έχουν οικονομικό αντικείμενο και χρειάζονται διερεύνηση παραμένουν ως έχουν.

Θέλω να θυμίσω ότι τώρα, τώρα που μιλάμε, όλο αυτόν τον καιρό παραπέμπονται χωρίς βούλευμα τα κακουργήματα στις εξής περιπτώσεις. Τώρα. Το εμπόριο ναρκωτικών παραπέμπεται απευθείας, στις ληστείες έχουμε απευθείας παραπομπή, στις διακεκριμένες κλοπές έχουμε απευθείας παραπομπή, στις φορολογικές κακουργηματικές παραβάσεις έχουμε απευθείας παραπομπή, στη λαθρεμπορία έχουμε απευθείας παραπομπή, στην παράνομη μεταφορά αλλοδαπών έχουμε απευθείας παραπομπή, στις παραβάσεις του νόμου περί όπλων και εκρηκτικών έχουμε απευθείας παραπομπή και στα εγκλήματα καταστροφής δασών έχουμε απευθείας παραπομπή.

Τι καημός σας έχει πιάσει μην τυχόν και γίνει η δίκη των Τεμπών νωρίς; Γιατί διευρύνουμε απλώς αυτόν τον κατάλογο με λίγες ακόμα περιπτώσεις κακουργηματικές στις οποίες μετά το πέρας της ανάκρισης ο Εισαγγελέας μπορεί να τις οδηγήσει με σύμφωνη γνώμη του Προέδρου των εφετών στο ακροατήριο. Και προς τι οι αντιδράσεις σας; Έχει λέει αθωωτικά βουλεύματα. Μάλιστα. Αλλά όταν σας καλέσαμε να μας πείτε τα αθωωτικά αυτά βουλεύματα, έχουν βγει με προτάσεις αθωωτικές των Εισαγγελέων, απορία ψάλτου βηξ, διότι το 98% των αθωωτικών βουλευμάτων γίνεται μετά από αθωωτική πρόταση του Εισαγγελέα. Αυτό παραμένει ως έχει. Κατά συνέπεια όταν η ανάκριση τελειώνει και ο Εισαγγελέας διαπιστώνει ότι δεν υπάρχουν στοιχεία να οδηγηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, εισάγει την υπόθεση με απαλλακτική πρόταση στο συμβούλιο για να εκδοθεί βούλευμα. Τι αλλάζει λοιπόν και ο τόσος καημός;

Και το θέμα της κλήσης στο δικαστήριο των προανακριτικών υπαλλήλων. Η διατύπωση που έχουμε είναι η διατύπωση της ευρωπαϊκής σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που λέει ότι ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα αυτός να καλέσει ή να επιβάλει στις Εισαγγελικές Αρχές να καλέσουν τους μάρτυρες που αυτός θέλει. Υπάρχει κανένα πρόβλημα στη διάταξη αυτή ή είναι ακριβώς διατυπωμένη όπως είναι η ΕΣΔΑ; Ο κατηγορούμενος λοιπόν, έχει δικαίωμα αν δει... Γιατί εδώ θεωρούμε ότι και ο Εισαγγελέας είναι κακόβουλος, κάτι έχει στο μυαλό του και δεν θέλει να καλέσει τους

αστυνομικούς μάρτυρες. Ποιος ξέρει γιατί; Αλλά ακόμα και όταν υποψιάζεται τον Εισαγγελέα, εμείς έχουμε βάλει τη διατύπωση της ΕΣΔΑ η οποία λέει ότι ο κατηγορούμενος όταν διαπιστώσει πέντε μέρες αφότου πάρει την κλήση ότι δεν έχει κληθεί κάποιος ή κάποιοι μάρτυρες που πρέπει να κληθούν επιβάλει στον Εισαγγελέα να τους καλέσει. Υπήρξε μια κριτική ότι οι πέντε μέρες είναι λίγες. Δεκτή, θα γίνουν δέκα, έτσι ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι θα έχει την άνεση για να μπορεί να επιβάλει την κλήτευση τους.

Και οι περίφημες μονομελείς συνθέσεις. Από τη μια μεριά γιατί δεν εμπιστεύεσαι τους δικαστές, από την άλλη μεριά πώς εμπιστεύεσαι τους δικαστές σε μονομελή σύνθεση; Ένας Εφέτης, ένας Πρόεδρος Εφετών που δικάζει στο Μονομελές Κακουργημάτων έχει τριάντα χρόνια δικαστής. Τριάντα χρόνια. Και τώρα εμείς πρέπει να πούμε ότι έναν δικαστή με τριάντα χρόνια εμπειρίας και προϋπηρεσίας δεν πρέπει να τον εμπιστευτούμε. Αλλά εδώ δεν είναι ότι στην πραγματικότητα υπάρχουν αντιρρήσεις ως προς αυτό. Είναι ότι υπάρχει μια αναζήτηση κάποιων δικαιολογιών να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Όλες οι δικαιολογίες είναι δευτερεύουσες. Καμία δεν ασχολήθηκε με όλα αυτά, τα οποία κάναμε, προκειμένου να αποκατασταθεί ένα αίσθημα δικαίου, ένα αίσθημα ασφάλειας και να καταπολεμηθεί η ατιμωρησία στην ελληνική κοινωνία. Καμία. Αλλά και δευτερεύουσες περιπτώσεις από τις οποίες τις περισσότερες έχουμε κάνει δεκτές και τις λύνουμε, γιατί όπως έχετε παρατηρήσει το Υπουργείο δέχτηκε αλλαγές αφότου ολοκληρώθηκε η διαβούλευση. Θεωρήσαμε ότι εκεί υπήρχαν χρήσιμες παρατηρήσεις, δεχθήκαμε και τις ενσωματώσαμε. Ανακοίνωσα χθες ότι θα ενσωματώσουμε και παρατηρήσεις που έγιναν στην επιτροπή και προφανώς θα ενσωματώσουμε και παρατηρήσεις που γίνονται στην Ολομέλεια.

Και για να κλείσω με κάτι το οποίο θεωρείται εμβληματικό. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ είπα εγώ στις προγραμματικές δηλώσεις ότι όλα τα κακουργήματα θα διώκονται αυτεπαγγέλτως. Όλα. Και αυτό γίνεται με έναν απολύτως καθαρό τρόπο. Αποκαθίσταται δηλαδή αυτό που είχε τραυματιστεί διαχρονικά στο ποινικό. Όλα. Αυτό που έγινε με τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν πως βιαζόταν να ισχύσει ο κώδικας από την επομένη μέρα της ψήφισης του προκειμένου να

απαλλαγούν κάποιοι των οποίων οι δίκες εκκρεμούσαν στα δικαστήρια και έβαλαν την ισχύ του νόμου την επόμενη μέρα. Η καλή νομοθέτηση επιβάλλει ειδικά σε αυτές τις περιπτώσεις να υπάρχει ένας χρόνος, ώστε οι δικαστές και οι δικηγόροι να μπορούν να καταλάβουν, να δουν, να διαβάσουν, να ενημερωθούν για τις διατάξεις αυτές.

Λοιπόν όλα τα κακούργηματα διώκονται αυτεπαγγέλτως και αυτό είναι ξεκάθαρο και σαφώς υπάρχουν μεταβατικές διατάξεις για την ισχύ τους, προκειμένου να ενημερωθούν οι δικαστές και οι δικηγόροι. Αυτό είναι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δικαιολογίες για να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο εύκολα μπορεί να βρει κάποιος. Αλλά οι δικαιολογίες ξέρετε απευθύνονται σε αυτούς που δεν είναι εδώ στην Αίθουσα, είναι απ' έξω, όπου οι εννιά στους δέκα δέχονται την κατεύθυνση. Σε αυτούς πρέπει να απαντήσετε γιατί δεν το ψηφίζετε.

Ευχαριστώ πολύ.